

LA CERDANYA

sandra adam

Estar malalt de càncer a la Cerdanya vol dir fer quilòmetres | A Cerdanya hem construït un nou hospital, l'Hospital de Cerdanya, conegut popularment com a hospital transfronterer. Un hospital gran que a dia d'avui no pot oferir tractament per als malalts d'oncologia. Per tant, un malalt de càncer cerdà s'ha de desplaçar setmanalment a Berga o a Manresa.

Aquest fet comporta nombrosos inconvenients. Un d'aquests és que cal contractar el servei d'un taxi o disposar d'un vehicle personal, la qual cosa suposa una despesa i una pèrdua d'hores de treball per part del familiar. Però el més important no són ni els diners ni la família: és la salut. De fet, fer quilòmetres després de rebre el tractament suposa afegir a la malaltia els marejos i malestar general provocats pel viatge.

Des d'aquí vull demanar a les autoritats competents de la nostra comarca que posin fil a l'agulla per resoldre

aquesta situació i que aconseguixin que a l'Hospital de Cerdanya es pugui subministrar el tractament, evitant així els desplaçaments dels pacients.

Josep Vinyet Estebanell, un home polivalent | A finals d'agost, Cerdanya va acomiadar Josep Vinyet Estebanell, que va morir als 95 anys. Fill de Tortellà, a la Garrotxa, va venir a Cerdanya als anys quaranta i des de llavors va entregar la seva vida a la comarca.

Vinyet fou un home polivalent: secretari d'ajuntament, periodista, historiador, cronista, dinamitzador cultural i músic eren algunes de les seves facetes més conegudes. Tenia ànsia de comunicació. Al llarg de la seva vida va publicar nombrosos llibres que navegaven entre la història i la memòria oral. De la mateixa manera, deixa un llegat ineludible en l'àmbit de la cultura cerdana però especialment a la vila de Llúvia, on va dinamitzar els *Quaderns d'informació municipal de Llúvia*, font d'informació fonamental per conèixer el poble, i va fundar el Festival de Música de Llúvia, que enguany ha celebrat la seva 34a edició.

El conegut senyor Vinyet ha marxat deixant-nos un llegat d'un valor incalculable. Un buit que serà difícil d'omplir.

LA GARROTXA

joan sala

Un reconeixement nord enllà | Les cabanes d'Argelaguer van ser molt populars mentre s'anaven construint, i fins van arribar a fer-se famoses quan es van enderrocar perquè el traçat de l'autovia envaïa el lloc on estaven aixecades. Eren fetes d'una manera lúdica per un jubilat del poble, en Josep Pujiula, conegut com el *Garrell*, que anava agafant troncs d'arbres i altres materials, molts dels quals reciclats, i muntava unes torres amb uns laberints d'una gran vistositat i, sobretot, originalitat. Pujiula ha tingut diversos problemes per fer les construccions. Les ha hagut de desmuntar i refer tres vegades, sense cap tipus d'ajut, però tot plegat ha donat com a resultat que la seva feina, callada i discreta, d'una persona sense cap voluntat mediàtica, ha estat finalista del premi Internacional d'Art Públic que atorguen la Universitat de Xangai i la revista *Public Art Review*. Ha rebut una distinció especial justament per aquesta dedicació en silenci i cautela, fins i tot en alguns moments menyspreada. Enhorabona.

Concurs del Cavall Pirinenc | Com un acte més dels 700 anys de la Fira de Sant Lluç, en el cap de setmana del 14 i 15 de novembre s'organitzarà a la ciutat d'Olot el Concurs Morfològic del Cavall Pirinenc Català. Es tracta d'una raça equina localitzada a la zona pirenaica catalana, d'origen multiètnic, i destinada principalment a la producció de carn.

Entre les actuacions de promoció de la raça s'organitza anualment aquest concurs, en què participen els millors exemplars de cada comarca. Se sol fer a mitjan novembre, un cop finalitzades les fires de tardor de les comarques pirinenques.

Els fesols de Santa Pau són DOP | Finalment, la Comissió Europea ha atorgat la Denominació d'Origen Protegida a aquests populars fesols garrotxins. Són unes mongetes de les quals hi ha notícies des del segle XVIII, com a mínim, quan

>> *Imatge de la la Fira de Sant Lluç a la ciutat d'Olot, del 1910.*

